

Андрей и лошата дума

От Джули К. Доналдсън
По истинска история

„I'll try to repent, to do better, to pray“
(Children's Songbook, с. 98).

„Мислиш си, че понеже не ругаеш, си
„по-добър от останалите“ – каза Николай
през междучасието.

„Не е вярно“ – каза Андрей.

„Тогава защо не кажеш една ругатня?

Само една? Няма да умреш.
Всички останали ругаят“.

Андрей сви рамене.

„Просто не искам“.

Андрей знаеше, че ругатните не са нещо добро и че карат Светият Дух да се оттегля. Той искаше Светият Дух да бъде с него. Затова той не ругаше.

Андрей беше нов в училището и до сега Николай беше единственият шестокласник, който искаше да му бъде приятел. Но всеки ден Николай не се отказваше да го убеждава да ругае. И всеки ден на Андрей все повече му омръзваше да отказва. Освен това, Андрей се страхуваше, че

Николай ще спре да му бъде приятел и тогава наистина щеше да е сам.

„Просто кажи една ругатня – каза Николай след училище – И ще те оставя на мира“.

Накрая на Андрей му беше толкова омръзнало да го притискат,

че каза една ругатня, която не беше много лоша.

Николай кимна одобрително. „Добре, вече си един от нас“.

След това и другите приятели на Николай започнаха да говорят с Андрей. Обядваха заедно и играеха футбол с

него през междучасията. Но да бъде част от групата приятели на Николай беше все едно затъва в плаващи пясъци. Колкото повече Андрей дружеше с тях, толкова повече говореше и се държеше като тях. А те всички ругаеха. И то много. Те се присмиваха един на друг и се обиждаха. Говореха грубо за учителите си. Те се ядосваха и се държаха много зле. Постепенно Андрей започна да се ядосва все по-често и откриваше все повече и повече причини да ругае.

Една вечер, когато родителите им не бяха у дома, Андрей и по-голямата му сестра Катя се скараха какво предаване да гледат. Преди Андрей дори да помисли, една ругатня излезе от устата му.

Катя беше озадачена. „Ще кажа на мама“.

Андрей изтича в стаята си и затръшна вратата. Какво им става на всички? Защо постоянно го ядосват? Когато родителите му се прибраха, Андрей открехна вратата и чу Катя да казва: „Мамо, Андрей ме наруга“.

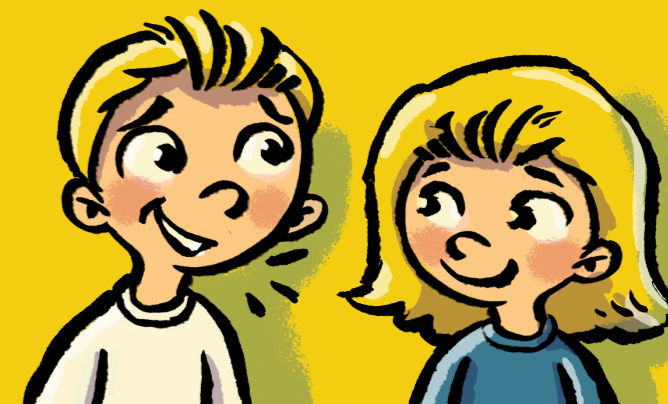
„Моля?“ Майка му звучеше изненадана. „Андрей никога не би ругал“.

Андрей затвори вратата и се свлече на леглото си. Той се замисли колко се беше променил откакто започна да ругае. От много отдавна не беше усещал Светия Дух.

Андрей коленичи до леглото си и започна да се моли. „Скъпи Небесни Отче, толкова съжалявам, че напоследък съм лош и ядосан. Съжалявам, че започнах да ругая. Ще се постарая да бъда по-добър“.

Докато Андрей се молеше, топло чувство изпълни сърцето му. За пръв път откакто беше започнал да ругае, се почувства наистина щастлив. Той знаеше, че Бог го обича и че може да усеща Светия Дух. Почувства, че беше получил прошка и знаеше, че може да се промени и да бъде по-добър.

След като се беше помолил, той призна истината на майка си и се извини на Катя. След това Андрей се почувства по-добре. Чувството на покаяние беше хубаво.

На следващия ден в училище Андрей не обядва с приятелите на Николай. Вместо това той седна до няколко деца, които не познаваше. Щеше да отнеме време, но Андрей знаеше, че ще си намери добри и щастливи приятели, които не ругаят. Точно като него. ■

Авторката живее в щата Юта, САЩ

ПОКАНА

„Ще използвам имената на Небесния Отец и на Исус Христос с благоговение. Няма да ругая или да използвам груби думи“ (Моите евангелски стандарти).

От едната страна на лист хартия напишете или нарисуйте как ви карат да се чувствате добрите думи.

От другата страна напишете или нарисуйте как ви карат да се чувствате лошите думи.

Прочетете Левит 19:12. Защо е важно да изговаряме имената на Небесния Отец и на Исус Христос с уважение?

Попитайте родител или ръководител защо трябва да използваме добри думи и как са били благославяни от използването на такива.

Поставям си за задача да...

